МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ КРЕМЕНЧУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ МИХАЙЛА ОСТРОГРАДСЬКОГО

Кафедра комп'ютерної інженерії та електроніки

ЗВІТ З ПРАКТИЧНИХ РОБІТ

з навчальної дисципліни «Алгоритми та методи обчислень»

Тема «Асимптотична складність алгоритмів. Інші нотації»

Студент гр. КІ-23-1 ПІБ Кобець О. О.

Практична робота № 2

Тема. Асимптотична складність алгоритмів. Інші нотації

Мета: набути практичних навичок у розв'язанні задач на оцінку асимптотичної складності алгоритмів у Ω , Θ , o, θ , ω -нотаціях.

No8

8. Маємо функції $f(n) = n \ 4 + 2n \ 3 - 5n \ 2 + 8$ та $g(n) = n \ 4$. Показати, що f(n) = O(g(n)), використовуючи метод меж.

$$f(n) = (n)^4 + 2n^3 - 5n^2 + 8$$
 Ta $g(n) = n^4$

$$f(n)=O(g(n))$$

$$\frac{\lim_{n \to \infty} \frac{f(n)}{g(n)}}{= \frac{n4 + 2n3 - 5n2 + 8}{n^4}}$$

$$f(n)^1 = (4n^3 + 6n^2 - 10n)^1 = (12n^2 + 12n - 10)^1 = (24n + 12)^1 = 24$$

$$g(n^4)^1 = (4n^3)^1 = 12n^2 = 24$$

$$\lim \frac{f(n)}{g(n)} = \frac{24}{24} = 1$$

$$f(n)=O(g(n))$$

№13

13. Задано функції f(n) = n 3 — n 2 + 2 і g(n) = n 4 . Показати, що f(n) = O(g(n)), використовуючи метод меж.

$$f(n) = n \ 3 - n \ 2 + 2 \ i \ g(n) = n \ 4$$

$$f(n)=O(g(n))$$

$$\frac{\lim}{n\to\infty}\frac{f(n)}{g(n)} = \frac{n3-n2+2}{n^4} = \frac{\infty}{\infty}$$

$$f(n)^1 = (3n^2 - 2n)^1 = (6n - 2)^1 = 6$$

$$g(n^4)^1 = (4n^3)^1 = (12n^2)^1 = 24n$$

$$\frac{\lim}{n \to \infty} \frac{f(n)}{g(n)} = \frac{6}{24n} = \frac{6}{\infty} = 0$$

$$f(n)=O(g(n))$$

Контрольні запитання

1. Що таке асимптотична складність алгоритму?

Асимптотична складність алгоритму — це характеристика ефективності алгоритму в умовах великих розмірів вхідних даних. Вона визначає, як швидко змінюється час виконання або кількість операцій алгоритму в залежності від розміру вхідних даних. Зазвичай асимптотична складність виражається через різні нотації, зокрема **О-нотація**, **\Theta-нотація**, **\Omega-нотація**.

2. Які інші нотації, крім О-нотації, використовуються для вираження асимптотичної складності?

Крім О-нотації, для вираження асимптотичної складності також використовуються:

- Ω-нотація (Омега-нотація): використовується для позначення найменшої складності алгоритму в найгіршому випадку.
- о-нотація (маленьке о): описує верхню межу складності, яка є строго більшою за певну функцію.
- ω -нотація (маленьке омега): описує нижню межу складності, яка є строго меншою за певну функцію.
- 3. Як визначити асимптотичну складність алгоритму за допомогою символів Θ і Ω ?
 - Θ-нотація визначає точну складність алгоритму: якщо функція складності алгоритму є Θ(f(n)), це означає, що алгоритм має складність, яка обмежена з обох сторін функцією f(n) при великих значеннях n. Тобто, Θ(f(n)) означає, що складність алгоритму зростає точно як f(n).
 - Ω -нотація визначає найгірший випадок для алгоритму, описуючи мінімальну складність: якщо функція складності алгоритму є $\Omega(f(n))$, це означає, що складність алгоритму не може бути меншою за f(n) при достатньо великих значеннях n.
- 4. Яка різниця між О-нотацією, Θ-нотацією і Ω-нотацією?
 - О-нотація (Велике О): визначає верхню межу складності алгоритму, тобто максимально можливу складність. Вона говорить, як швидко зростає складність алгоритму у найгіршому випадку.

- Ω-нотація (Омега-нотація): визначає нижню межу складності, тобто мінімальну складність алгоритму, яка гарантується навіть у найкращому випадку.
- 5. Які основні властивості інших нотацій, таких як о (маленька о), ω (маленька омега) та o (маленька о з верхнім індексом)?
 - о-нотація (маленьке о): вказує, що функція росте строго повільніше за певну іншу функцію при великих значеннях п. Тобто, f(n) = o(g(n)), якщо для будь-якого множника функція f(n) зростає менше, ніж g(n) при великих значеннях n.
 - ω -нотація (маленьке омега): вказує, що функція росте строго швидше за певну іншу функцію при великих значеннях п. Тобто, $f(n) = \omega(g(n))$, якщо функція f(n) зростає швидше за функцію g(n) при великих значеннях n.
 - *о*-нотація з верхнім індексом: не є поширеною в стандартних аналізах алгоритмів і зазвичай не застосовується в класичній теорії складності. Вона може використовуватися в специфічних контекстах або як варіант позначення для певних типів асимптотичних функцій.